

Her ser du en Stor Flagspætte på en telefonpæl i Makedonien. Mine danske fotos af spætten fra skoven på Trelde Næs er ikke helt så gode - derfor! Stor flagspætte er den almindeligste af flere arter danske spætter - grønspætte, sortspætte og lille flagspætte. De to arter flagspætter ligner ikke nogen anden dansk fugl med den spraglede fjerdragt med sorte, hvide og røde farver (og navnet rødspætte var altså optaget).

Når man går i en dansk skov i det tidlige forår, kan man ikke undgå at høre en trommende lyd. Det er flagspætten, der markerer sit territorium. Det slider på næbbet, og det samme gør dens hakken et redegul ud i et træ og dens søgning efter føde ved at hakke sig ind til larver i træerne. Sliddet på næbbet betyder, at den slider hele tre næb-længder op i løbet af et år, men heldigvis vokser næbbet.

Man skulle tro, at spætterne må lide af en konstant hovedpine af al den trommen og hakken i det hårde ved, men dens kranium er bygget til det.

En rigtig spætteskov er en skov med store, gamle egetræer med udgående træer ind imellem og også gerne asp og store grantræer. Et gammelt egetræ har med sin knudrede bark mange flere larver og biller end andre træer, de udgåede træer rummer mange larver, og grantræerne giver vinterføde, idet spætterne hakker grankoglerne op for at få fat i de olieholdige frø. Man kan lige frem finde særlige spætteværksteder - det kan være en grenkløft, hvor det er til at sætte en grankogle i klemme, så den er let at bearbejde.

Hvis vi skal have fornøjelsen af at se og lytte til denne spændende fugl, bør kommunen altså lade udgåede træer stå, og den bør også passe på de gamle egetræer. Du kan opleve stor flagspætte i alle kommunens skove, og går man ud til fuglehuset ved Rands Fjord en forårsdag, kan man ikke undgå at høre den.

Følg også årets gang på Facebook og få inspiration til ture ud i naturen: **Danmarks Naturfredningsforening i Fredericia**

Tekst og foto: Ole Klottrup